

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 6. oktoobril 2020 –
M P A versus LC D N M T**

(Kohtuasi C-501/20)

(2020/C 423/46)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: M P A

Vastustaja: LC D N M T

Eelotsuse küsimused

1. Kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 2201/2003 ⁽¹⁾ artiklis 3 ja määruse nr 4/2009 artiklis 3 sätestatud mõistet „alaline elukoht“ liikmesriigi kodanikest isikute puhul, kes elavad kolmandas riigis oma tööülesannete tõttu, mida nad täidavad Euroopa Liidu lepinguliste töötajatena, ja kes on kolmandas riigis Euroopa Liidu diplomaatiliste töötajate staatuses, kui nende elamine selles riigis on seotud nende ülesannete täitmise, mida nad täidavad liidu jaoks?
2. Kui määruse nr 2201/2003 artikli 3 ja määruse nr 4/2009 ⁽²⁾ artikli 3 tähenduses sõltub abikaasade alalise elukoha kindlaksmääramine nende kui Euroopa Liidu lepinguliste töötajate staatusest kolmandas riigis, siis kuidas mõjutab see alaealiste laste alalise elukoha kindlaksmääramist vastavalt määruse nr 2201/2003 artiklile 8?
3. Kas juhul, kui leitakse, et laste alaline elukoht ei ole kolmandas riigis, võib alalise elukoha kindlaksmääramiseks vastavalt määruse nr 2201/2003 artiklile 8 võtta arvesse ema kodakondsuse seost, elukohta Hispaanias enne abielu sõlmimist, alaealiste laste Hispaania kodakondsust ja asjaolu, et lapsed on sündinud Hispaanias?
4. Kui tuvastatakse, et vanemate ja laste alaline elukoht ei ole liikmesriigis, võttes arvesse asjaolu, et vastavalt määrusele nr 2201/2003 ei ole nõudeid lahendama pädev ükski teine liikmesriik, siis kas asjaolu, et kostja on liikmesriigi kodanik, takistab määruse nr 2201/2003 artiklites 7 ja 14 ette nähtud täiendava sätte kohaldamist?
5. Kuidas tuleb – juhul kui määratakse kindlaks, et laste elatise kindlaksmääramise seisukohast ei ole vanemate ja laste alaline elukoht liikmesriigis – tõlgendada määruse nr 4/2009 artikli 7 *forum necessitatis*’t ja eelkõige, millised eeltingimused on vajalikud selleks, et asuda seisukohale, et menetlust ei saa mõistlikult algatada või läbi viia või see osutub võimatuks kolmandas riigis, millega on kohtuvaidlusel tihe seos (käesoleval juhul Togo)? Kas on vaja, et pool tõendaks, et ta on selles liikmesriigis algatanud või püüdnud algatada menetlust, aga negatiivse tulemusega, ning kas liikmesriigiga piisava seotuse jaoks piisab ühe vaidluse poole kodakondsusest?
6. Kas sellisel juhul nagu käesolev, kui abikaasadel on tugev side liikmesriikidega (kodakondsus, varasem elukoht), on põhiõiguste harta artikliga 47 vastuolus, kui ükski liikmesriik ei ole määruste sätete kohaselt pädev?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (EÜT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

⁽²⁾ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes (ELT 2009, L 7, lk 1).